

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 97

гр. Варна, 11.01.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на десети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлекова

Членове: Даниела Св. Христова
мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от Юлия Р. Бажлекова Въззивно гражданско дело № 20213100503080 по описа за 2021 година

, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 258 ГПК, образувано е по въззивна жалба на Държавата, представлявана от министъра на финансите, чрез юрисконсулт Иван Григоров срещу решение № 261275/12.04.2021г., постановено по гр.дело № 12039/2020г. по описа на РС Варна, в частта, с която по предявен от Д. Б. Г. иск с правно основание чл.439 ГПК е прието за установено, че ищецът не дължи на Държавата, представлявана от министъра на финансите сумата от 3003лв. главница и 3 475,42лв. лихви, претендирани по изп.д. № 20013110403158 по описа на ДСИ при РС Варна, образувано въз основа на изпълнителен лист от 20.01.1995г., издаден по гр.д. № 874/1994г. по описа на ВРС, поради изтекла погасителна давност и Държавата е осъдена да заплати на Д. Б. Г. разноски в размер на 973,28лв., на основание чл.78, ал.1 ГПК.

В жалбата се излагат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на решението като постановено в противоречие с материалния и при съществени процесуални нарушения. Твърди се, че за ищеца не е бил налице правен интерес от предявяване на иска с правно основание чл.124 ГПК, тъй като за него е съществувала възможност да защити правата и интересите си с изрично предвидените в ГПК искове за защита в изпълнителното производство. Неправилно съдът е приел, че петгодишната давност по чл.110 ЗЗД е изтекла, тъй като същата в случая е била прекъсната, но и не е текла до настоящия момент. Посочва, че съгласно разпоредбата на чл.152, ал.7 СК, държавата се смята за присъединен вискател за частното държавно вземане за платената от общината издръжка по образувано изпълнително дело, заедно със законната лихва, като дължимите такси и разноски се събират направо от длъжника. Съгласно чл.5, ал.1 от Наредбата за изплащане от държавата на присъдена издръжка / приета с ПМС №54/14.09.1985г., изм. ДВ бр.33/29.04.1988г., отм. Бр.117/17.12.2002г./ платената от държавата издръжка е за сметка на неизправния длъжник, като събирането на сумата се

извършва от СИ, въз основа на вече издадения срещу длъжника ИЛ, като събраните суми се внасят в бюджета на общински съвет, който я е изплащал. Същата разпоредба е възпроизведена и в чл.5, ал.1 от Наредба за изплащане от държавата на присъдена издръжка/приета с ПМС №288/10.12.2002г., отм. ВД бр.77/29.09.2009г./ В чл.14, ал.1 от Наредба за реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка/ приета с ПМС №167/17.06.201г./ е посочено, че държавата се счита за присъединен възискател за частното държавно вземане за изплатената по реда на наредбата издръжка. Същата замества непълнолетното дете в изпълнителното производство относно платените от държавата суми, поради което следва, че давността за вземането, предмет на иска е спряна, както и, че същата е прекъсвана с всяко едно изпълнително действие. Давността е прекъсната с подаване на молбата за образуване на изпълнителното дело, като съгласно разпоредбата на чл.115, б.ж ЗЗД, давност не е текла, докато е траел съдебния процес относно вземането и е било висящо изпълнителното дело. В случая е налице признато със съдебно решение вземане, поради което и новата давност съгласно чл.117, ал.2 ЗЗД е 5 годишна, поради което и неправилно ВРС е приел, че след като последното действие по изпълнителното дело е осъществено през 2009г., то е започнала да тече изпълнителна давност, която е изтекла до януари 2020г. Вземането на държавата не е погасено по давност, тъй като тя е присъединен по право възискател за вземането за издръжка, като давност не е текла докато трае изпълнителното производство , на основание чл.115, ал.1, б.ж ЗЗД. В случая не е налице и перемция, тъй като по делото са налице данни за извършени изпълнителни действия, които датират след посочените от първоинстанционния съд от 2009г. , като последното е от м. декември 2020г., от който момент е започнала да тече нова давност. Посочва се също, че ДСИ те е прекратил изпълнителното производство, поради това, че са налице неизплатени задължения за издръжка за минал период, като държавата е присъединен възискател за вземането за издръжка по силата на закона.

По подробно изложени в жалбата съображения, без да се сочат новонастъпили и новооткрити факти и обстоятелства, въззивникът моли обжалваното решение да се отмени като неправилно и незаконосъобразно, като се постанови ново, с което предявеният иск се отхвърли като неоснователни.

С жалбата не са отправени доказателствени искания.

В срока по чл.263 ГПК, въззиваемият Д.Г., чрез пълномощника адв. Н.С. - САК е депозирал отговор на жалбата, в който се изразява становище за неоснователност на същата.

Депозирана е и частна жалба от Държавата, представлявана от министъра на финансите срещу постановеното по делото определение № 265458/21.08.2021г., с която е оставена без уважение, подадената от Държавата молба за изменение на решението в частта за разноските. Оспорват се изводите на първоинстанционният съд, че не са налице предпоставки за редуциране на адвокатското възнаграждение. Посочва, че делото не е със значителна фактическа и правна сложност поради което и претендираното адвокатско възнаграждение е прекомерно.

Насрещната страна не е изразила становище по частната жалба.

Въззивната и частната жалби са депозираны от лице, имащо право на обжалване, в предвидения от закона срок. Изпълнени са и останалите, установени в разпоредбата на чл. 260 и сл. от ГПК изисквания, предвид което същите са допустими при съответното прилагане на чл. 262 вр. чл. 267 ГПК и производството следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВНАСЯ ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ в открито с.з. въззивна жалба подадена от Държавата, представлявана от министъра на финансите, чрез юрисконсулт Иван Григоров срещу решение № 261275/12.04.2021г., постановено по гр.дело № 12039/2020г. по описа на РС Варна, и частна жалба срещу определение №265458/21.08.2021г., постановено по същото дело.

НАСРОЧВА производството по делото в о.с.з. на 15.02.2022г. от 9 часа, за която дата и час да се уведомят страните.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____